

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Το πρόβλημα¹ της εξασφάλισης ρυθμού οικονομικής αναπτύξεως, δυναμένου αφ' ενός μεν ν' απορροφήση το δημογραφικόν δυναμικόν της χώρας αφ' ετέρου δε να συντελέση εις την ουσιώδη αύξησιν του εθνικού εισοδήματος, εμφανίζεται υπό δύο συγκεκριμένας μορφάς.

Ως πρόβλημα καταλλήλου εθνικής οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής αλλά και ως πρόβλημα ισορρόπου οικονομικής αναπτύξεως εις τας διαφόρους χωρικάς μονάδας τας αποτελούσας το Κράτος.

Δεν πρέπει να λησμονήται ότι κατά την τελευταίαν ιδία δεκαετίαν εδημιουργήθη μια σοβαρά «χωρονομική» ανισότης εις τον ρυθμόν της αναπτύξεως, της οποίας αι επιπτώσεις επί του εθνικού μέλλοντος είναι άκρως σημαντικάί.

Εις πάντα αντικειμενικόν ερευνητήν περιδεύοντα όπουδήποτε από της Ορεστιάδος εις την Σητεΐαν είναι δυνατόν να γίνη αντιληπτόν ότι η μετανάστευσις εις το εξωτερικόν της νέας γενεάς, η εγκατάλειψις της υπαίθρου, η συγκέντρωσις εις τας Αθήνας και την Θεσσαλονίκην, αποτελούν απλώς συμπτώματα της δημιουργίας αγωνιώδους ψυχολογικής καταστάσεως διά το διαγραφόμενον μέλλον του επαρχιακού χώρου.

Πράγματι, η ανισόρροπος χωρονομική εξέλιξις του ρυθμού της αναπτύξεως - φαινόμενον, ειρήσθω εν παρόδω, το οποίον συναντάται εις πλείστας των εν αναπτύξει ευρισκομένων χωρών - δημιουργεί σχεδόν τας προϋποθέσεις μιας διαφορετικής εξέλιξεως, όπου οι κάτοικοι των ελληνικών επαρχιών, θα παραμένουν με την αύξουσαν εντύπωσιν ότι η υπόθεσις της αναπτύξεως δεν είναι ιδική των - όπως είναι κάθε Έλληνας - αλλ' αποτελεί τι το ξένον και απομεμακρυσμένον, εις το οποίον ούτε να συμβάλουν ουσιαδώς δύνανται, αλλ' ούτε και σημαντικήν βελτίωσιν της οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεώς των ν' αναμένουν.

Υπό τας συνθήκας αυτάς ο σκοπός της Ε.Ε.Ε.Ο. είναι ακριβώς να συντελέση εις την κατά το δυνατόν άμβλυσιν των διαφορών εις τον τομέα της αναπτύξεως μεταξύ των χωρικών μονάδων της Επικρατείας.

Ο σκοπός ούτος δεν δύναται να επιτευχθή παρά μόνον δια της κινητοποιήσεως όλων των πνευματικών και υλικών δυνάμεων του ελληνικού χώρου.

Αρκεί μόνον να σημειωθεί:

α) η διαπίστωση ότι αι πλείσται περιφερειακά μονάδες του ελληνικού χώρου δεν έχουν να επιδείξουν πλήρη απογραφή των υπάρχοντων και επιδεκτικών αναπτύξεως πόρων, απογραφήν υπό την σύγχρονον τεχνικήν της λέξεως έννοιαν.

β) η διαπίστωση ότι εις τον ελληνικόν επαρχιακόν χώρον αμυδρά υφίσταται γνώσις των συγχρόνων τεχνολογικών προόδων, αι οποίαι, εις τας υπό ανάπτυξιν χώρας, επιτρέπουν νέους παραγωγικούς συνδυασμούς και διευρύνουν απείρως τον παραγωγικόν ορίζοντα, και το σπουδαιότερον,

γ) η διαπίστωση, ότι εις την ελληνικήν επαρχίαν δεν υφίσταται το πνεύμα της οικονομικής αναπτύξεως, το πνεύμα, άνευ του οποίου και πάσα κρατική προσπάθεια αποβαίνει περιωρισμένης αποδοτικότητος, το πνεύμα, το οποίον επιτρέπει εις την ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν όχι μόνον την επισήμανσιν πόρων δυναμένων ν' αναπτυχθούν αλλά και την εξεύρεσιν συνδυασμών επενδύσεων, αποτελεσματικών δια την ανύψωσιν της παραγωγικότητος της χωρικής μονάδος.

Η Εταιρεία Ερευνών Επαρχιακής Οικονομίας ουδόλως αντιμετωπίζει το πρόβλημα της ελληνικής επαρχίας ως πρόβλημα πολιτικόν.

Τα προβλήματα της αναπτύξεως έχουν κατά την παρούσαν ιδία στιγμήν της ελληνικής οικονομικής ιστορίας, χαρακτήρα κατ' εξοχήν εθνικόν, εφ' όσον εν τη ουσία συνδέονται με αυτήν την επιβίωσιν της εθνικής μονάδος εντός του Ευρωπαϊκού χώρου.

Η κινητοποίησις των πνευματικών, τεχνικών και υλικών δυνάμεων των ελληνικών επαρχιών, προς τον σκοπόν της ολοκληρωμένης συμμετοχής του ελληνικού χώρου εις τον αγώνα της αναπτύξεως, αποτελεί το κήρυγμα της Ε.Ε.Ε.Ο. το οποίον εύχεται η Εταιρεία να γίνη αντιληπτόν εις πάσαν - και την πλέον απομεμακρυσμένην και την πλέον πτωχήν - γωνίαν της ελληνικής γης.

Εν Αθήναις τη 16η Οκτωβρίου 1962

1. Το κείμενον αποδίδει τα βασικά σημεία της Διακηρύξεως, η οποία εγένετο υπό του Καθηγητού Ιερ. Δ. Πίντου.

Σημειώνεται, ότι η ιδρυθείσα το έτος 1962 ως άνω Εταιρεία ήτο καθαρώς επιστημονικόν Σωματείον. Δεν απέβλεπεν ούτε εις πολιτικούς, ούτε εις οικονομικούς σκοπούς.

Η Εταιρεία Ερευνών Επαρχιακής Οικονομίας απαρτίζετο από Καθηγητάς, Οικονομολόγους, Στατιστικολόγους, Τεχνικούς, Νομικούς και ειδικούς Εμπειρογνώμονες.

Η Εταιρεία ήταν νομικόν πρόσωπον ιδιωτικού δικαίου και διείπετο υπό του από 16 Μαΐου 1962 Καταστατικού της.

Η Εταιρεία είχε τα Γραφεία της εν Αθήναις και Παραρτήματα εις επαρχιακάς πόλεις της Ελλάδος.

Μέλη του Δ.Σ. της Εταιρείας ήταν οι εξής:

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρόεδρος: Καθηγητής Ιερώνυμος Πίντος, Υποδιοικητής της Ελληνικής Τραπέζης Βιομηχανικής Αναπτύξεως.

Αντιπρόεδροι: Καθηγητής Αλέξ. Παππάς, Πρόεδρος της Δ.Ε.Η. - Νικ. Παγώνης, τ. Πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος.

Γενικός Γραμματεύς: Καθηγητής Σωτ. Αγαπητίδης.

Ταμίας: Κωνστ. Φ. Γιαννακόπουλος, Δικηγόρος.

Ειδικός Γραμματεύς: Γεώργ. Ανδρεόπουλος, Δικηγόρος - Οικονομολόγος.

Σύμβουλοι: Καθηγητής Γεώργ. Παπαχατζής, Αντιπρόεδρος Συμβουλίου Επικρατείας, Πρύτανης της Π.Α.Σ.Π.Ε., Καθηγητής Στ. Κατράκης, Καθηγητής Χρυσός Ευελπίδης, Πρύτανης της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής. Γεώργ. Παπακωνσταντίνου, Πρόεδρος Συλλόγου Διπλωματούχων Ηλεκτρολόγων, Μηχανολόγων και Ναυπηγών, Καθηγητής Δημ. Ψαρός, Σύμβουλος Επικρατείας, Ηλ. Γλυκοφρύδης, Σύμβουλος Επικρατείας, Παν. Ντούλης, Πολιτικός Μηχανικός, Ευθ. Τζαμουράνης, Δημοσιογράφος. Κων. Μαγνήσαλης, Πρόεδρος Εταιρείας Νέων Επιστημόνων.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Καθηγητής Ιερώνυμος Πίντος.

Μέλη: Καθηγητής Σωτ. Αγαπητίδης, Καθηγητής Στ. Κατράκης, Κωνστ. Φ. Γιαννακόπουλος, Δικηγόρος, Γεώργ. Ανδρεόπουλος, Δικηγόρος - Οικονομολόγος.

Ειδικός Σύμβουλος: Νικ. Ι. Κόνσολας, Δρ. Πολ. Επ., Μ.Β.Α.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΖΟΡΜΠΙΑ
Της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο ρόλος των κοινωνικών
εταιίρων
στο κοινοτικό επίπεδο και
οι νέες
διαδικασίες που
θεσπίσθηκαν με την
συμφωνία για την
κοινωνική πολιτική

Αθήναι, 1995

Γνώση και Γνώμη

Περιοδική έκδοση
Ένωσης Επιστημόνων
Νομού Καρδίτσας

Τόμος ΙΒ΄

1996

COURRIER DU FERAM
REVUE TRIMESTRIELLE
PUBLIÉE PAR LE
FOYER D' ECHANGES
ET DES RENCONTRES
ADMINISTRATIFS MONDIAUX

Paris, 1996